

Rizika predikce

Centrální scénář této Makroekonomické predikce s sebou přináší očekávání meziročního poklesu reálného HDP o 1,5 % v roce 2013. Po šokujícím mezičtvrtletním propadu o 1,3 % v 1. čtvrtletí 2013 předpokládáme, že ekonomika v uplynulém 2. čtvrtletí stagnovala, a v horizontu predikce očekáváme mírné oživení. **Rizika tohoto vývoje jsou nadále mírně vychýlena směrem dolů.**

Předpoklady centrálního scénáře **o vnějším prostředí** se změnilo jen nepatrně. V rámci rizik těchto předpokladů akcentujeme zejména rizika ekonomická.

Ve vnějším prostředí považujeme za nejvýznamnější **ekonomické riziko** hrozbu přelítí recese z jižního křídla eurozóny do zemí hlavních obchodních partnerů ČR. Podle údajů za 1. čtvrtletí 2013 se zdá, že Německo i Rakousko, na rozdíl od Francie, zatím recesi těsně unikly, růst na Slovensku i v Polsku se však prudce zpomalil.

Budoucí vývoj je mimořádně nejasný. Všeobecně očekávané oživení ve 2. polovině roku (viz např. Jarní prognóza EK) je zatím podporováno konjunkturálními indikátory jen zčásti. Proto se domníváme, že negativní rizika mírně převažují nad pozitivními.

I když je přímá angažovanost české ekonomiky vůči problémovým státům jižního křídla eurozóny, s výjimkou Itálie, velmi malá (viz Box C.1), nelze vzhledem k hluboké vzájemné propojenosti ekonomik abstrahovat od jejich ekonomické situace. A ta se stále zhoršuje. Řecko se nachází v depresi, recese na Kypru, v Portugalsku, Itálii a ve Španělsku se dále prohlubuje. Míra propadu těchto ekonomik, spojená s nárůstem nezaměstnanosti a mizivými vyhlídkami na dohledné zlepšení ekonomické situace, akceleroje **politická a sociální rizika**.

I přes úspornou fiskální politiku se v těchto zemích nedaří snižovat **zadlužení vládního sektoru**. Podle Jarní prognózy EK by se měl ke konci letošního roku hrubý dluh vládního sektoru v Řecku zvýšit ze 157 % na 175 % HDP, v Itálii ze 127 % na 131 % HDP, na Kypru z 86 % na

110 % HDP a ve Španělsku z 84 % na 91 % HDP. Pouze v Portugalsku by měl stagnovat na úrovni 123 % HDP.

I přes tyto údaje však považujeme **krátkodobá rizika vztahující se k dluhové krizi v eurozóně za nepříliš závažná**. Relativní klid na finančních trzích je podpořen ECB (podmíněný přísliby intervencí na trhu státních dluhopisů) a spuštěním mechanismu ESM. Z hlediska delšího horizontu však bude mnohé záviset na tom, zda se podaří zastavit nárůst vládního zadlužení a vyřešit problémy bankovního sektoru v některých zemích. Eskalaci napětí na finančních trzích, vyvolanou nepředvídatelnou negativní událostí, však bohužel nelze vyloučit.

Co se týče vnitřních rizik, centrální scénář predikce opět počítá s poklesem domácí poptávky v roce 2013 a s velmi mírným oživením v roce 2014. **I vnitřní ekonomická rizika zůstávají vychýlena směrem dolů.**

Úroveň důvěry v další ekonomický vývoj je stále velmi nízká, i když červnové výsledky konjunkturálních indikátorů naznačují možnost zlepšení u spotřebitelů a v menší míře i v průměru.

„Tvrdá“ data však zatím u spotřebitelů spíše potvrzují opatrné chování. Obdobně je tomu i v podnikatelském sektoru, který z téhož důvodu odkládá mnohá investiční rozhodnutí. Faktor důvěry je pravděpodobně hlavní příčinou zamrznutí domácí poptávky v české ekonomice.

Ekonomický dopad **povodní** z června 2013 by sice neměl být významný, pokles čistého národního bohatství v rozsahu způsobených škod je však neoddiskutovatelný. Na straně nabídky byly výpadky produkce ve 2. čtvrtletí zřejmě zanedbatelné, neboť zatopených výrobních kapacit nebylo mnoho. Náprava povodňových škod by však mohla ve 2. polovině roku přinést mírný pozitivní poptávkový impuls v rozsahu max. 0,2 % HDP.

Novým negativním rizikem je riziko vyplývající ze současné politické nestability.